

[Henry Hansen.]

befalende. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at oprettelsen af vesttyske styrker er det, vi sætter mindst pris på, men på den anden side er det i denne forbindelse værd at erindre sig, at den vesttyske stat bekender sig til demokratiet og anerkender de almindelige frihedsprincipper. Skulle det komme til angreb på de vestlige lande, ville det da også efter min mening være et urimeligt forhold, om vesttyskerne ikke selv deltog i forsvaret af deres landområde.

Det øvrige i rigsdagsbeslutningen synes ikke at give anledning til mange bemærkninger. Det er for mig noget naturligt og rigtigt, at man i fredstid bygger den organisation op, der i tilfælde af fredsbrud skal træde i funktion — skulle det først gøres, når freden var brudt, kunne det rette tidspunkt let være forpasset —, at man i fredstid i fællesskab uddanner og træner den hær, der i givet fald skal være fælles om forsvaret, og at man i fredstid skaber og organiserer den øverste militære myndighed, der i krigstilfælde skal have ansvaret for operationerne. Vi kan altså gå ind for dette forslag til rigsdagsbeslutning.

Jeg har forstået det sådan, at de danske styrker i Tyskland — og det blev bekræftet af den højtærede forsvarsminister for lidt siden —, der efter forslaget vedtagelse vil blive stillet til rådighed for den øverstkommanderende, vil blive placeret ved eller i nærheden af den danske grænse. Det må være en tilfredsstillende ordning, idet det må forstås sådan, at det vil blive deres opgave at forsvare adgangen til dansk territorium.

Jeg vil gerne, mens jeg har ordet, gøre et par bemærkninger om vore indre forhold, om forsvarskommissionens arbejde. Efter krigens afslutning blev der nedsat en forsvarskommission, som siden har arbejdet under skiftende formænds ledelse. Vi har også her på rigsdagen beskæftiget os med nogle af de resultater, der er kommet ud af kommissionens arbejde. Det hænder af og til, at man bliver stillet overfor det spørgsmål, hvad det bliver til med kommissionens arbejde, om den ikke snart er færdig. I den forbindelse vil jeg gerne have lov at minde om, at kommissionens opgave var og er stor og mangesidig. Vi skulle jo faktisk begynde fra bunden med at bygge et forsvar op. Vi havde intet i behold af vort materiel fra før krigen, det var enten ødelagt eller borte. Men jeg vil også gerne have, at befolkningen skal forstå, at det ikke er klaret med kommissionens beredvillighed og arbejdsvilje

alene. Tempoet i kommissionen er også afhængigt af de militære myndigheders arbejde. En række planer, beregninger, forslag og indstillinger skal komme fra dem. Jeg ved, og de militære myndigheder og sagskyndige ved sikkert også, at befolkningens øjne er rettet imod det arbejde, som kommissionen beskæftiger sig med. Vi har et ansvar, og det forpligter os til at gøre vort arbejde godt og grundigt, men også — og det vil jeg gerne have lov at understrege — at gøre det hurtigt.

Til afslutning vil jeg gerne sige, at hvis man vil rette det spørgsmål til mig, om der, hvis vi nu vedtager at gå med til alt dette her, så skabes fuld sikkerhed for vort land, så vil jeg svare: nej, det gør der ikke, men der skabes den størst mulige sikkerhed. Det forholder sig jo sådan, at ingen har fred længere, end naboen vil, og det ord har vi før måttet sande. Vi må selv bringe ofre, hvis den størst mulige sikkerhed skal skabes. Vi har fået og får stadig megen hjælp udefra, fra Amerika. Det er hjælp til selvhjælp; det er en forudsætning, at vi også yder vor part, og det tror jeg også at langt, langt den overvejende del af befolkningen er indstillet på.

Vi betragter Atlantpagten og de nu følgende konsekvenser af den som foranstaltninger af forebyggende karakter. Den har udelukkende det formål at søge freden bevaret, men skulle det trods alt slå fejl, da at træde op imod en eventuel fredsbrøder. Det er vort håb, at den sidste situation ikke vil opstå.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget til rigsdagsbeslutning til velvillig og hurtig behandling og vedtagelse. Men vi vil gerne have et samråd med forsvarsministeren for at få lejlighed til at stille nogle spørgsmål, og jeg vil derfor ved forhandlingens slutning tillade mig at stille forslag om en udvalgsbehandling, der formentlig kan blive kortvarig.

Stensballe: Vi har jo nu liggende foran os i fortryk omfattende redegørelser og motiveringer, som den højtærede forsvarsminister har givet med hensyn til det foreliggende forslag til beslutning i det andet høje ting, og vi har hørt en omhyggelig og grundig redegørelse af den højtærede minister i dette høje ting. Vi har derigennem kunnet få et fuldkomment kendskab til forholdene, som de ligger, og jeg skal derfor afstå fra at holde en lang tale og indskrænke mig til nogle enkelte understregninger. Det kan jeg så meget mere, som jeg forstår, at forslaget